

Co fyzicky nebolí, to nemusí bolet!

Napsal uživatel Mirek

Dny běží. Máme hospodářskou krizi, střídá se počasí tak nekontrolovaně, že jsme z toho rozladění, a do toho naše starosti, problémy, nedostatek peněz, přátel, porozumění, lásky ... Co s tím vším máme dělat? Jak se dá v těchto problémech žít?? Ráno vstáváme dříve, než by tělo potřebovalo. Hned si vzpomeneme na to, co nás trápí již několik dní – až zatrne na duši. Práce nás nebaví, nebo ti lidé v ní, nebo obojí dohromady, neřešitelné problémy, které se dají vyřešit, pokud ale i jiní lidé budou chtít ... a oni nechtějí. Z toho plyne vztek, rozladění, neúcta i strach. Honem domů, doma je nevrlý/á

partner/ka, pořád někdo něco chce, nelze najít ani kousek chvilky pro sebe. Do toho z televize spoustu mrtvých, katastrof, obav, strachů ... ze zpráv, z filmů, diskuzí atd. Všude nenávisť, strach, osočování, rozvody, arogance ...

Má smysl takový život žít? Dá se s tím něco vůbec dělat?

Když se ohlédneme za sebe, tak ono se zase tak moc nezměnilo. Kdykoliv jsme chtěli něco, vždy to naráželo na jiné lidi, kteří měli jiné názory či zájmy a nevycházeli vstříc. Podívejme se ale i do historie, ono se vlastně nic nezměnilo – církve, vlády i panovníci jednali především na základě vlastních osobních zájmů a vždy na to dopláceli ti kolem. Tak co tedy s tím. Jak se s tím poprat??

Ano, jsme ve velmi rychlém světě a také působení světa na nás je velmi rychlé. Dá se vůbec zpomalit? Dá se ještě radovat? Podívejme se na to z jiného pohledu.

Co se nezrychlilo? Rostliny, které si rostou svým tempem. Buďme tedy alespoň chvilku součástí jejich světa. Najděme si malou chvíli a představme si, jak je jim úplně jedno, co se kolem děje. Jak je jim jedno, kdo vládne, kdo dělá to či ono. Pomalu vyrůstají, radují se z každého drobného lístku, který vyrůstá, a radují se z toho, co zrovna přichází. Je jedno, jestli jsou to slunečné, nebo zamračené dny. Oni vědí, že to musí přijít, že potřebují slunce, kterému otevírají svou náruč a ví, že potřebují i vláhu ve formě deště, která jim umožní sílit a růst. Oni se dokáží radovat ze svého, mnohdy třeba i krátkého života.

A my jsme dost podobní, jen nějak zapomínáme na sebe. Nehledáme ty chvilky radosti, kdy

Co fyzicky nebolí, to nemusí bolet!

Napsal uživatel Mirek

můžeme nejenom rozdávat, ale i od druhých jí přijímat. Nevážíme si bouřek, které nás vždy zocelí a posunou dál. Nejsme ochotni po takové bouřce, či zvládnutém úkolu se prostě oklepat, rozhlédnout po okolí a usmát se. Nějak zapomínáme na to, že máme kolem sebe stále nějaké problémy, ale ty budou s námi ale i bez nás. Pokud tedy budeme v klidu, pak se na běhu Země nic nezmění, ale stanou se dvě zásadní věci:

1. Budeme vše kolem sebe zvládat lehčeji
2. Duchovní bytosti, nebo to „něco“ kolem nás s námi budou komunikovat jednodušeji a budou schopni v nás posilovat náš klid a pohodu.

Vězte, že pokud má člověk pohodu v sobě, pak ostatní se tomu budou muset přizpůsobit. Nechat se vyvézt z klidu je sice jednoduché, ale proč? Proč to dovolit?

Že máte obavu, že přijdete o práci? Kdo jí dnes nemá, nakonec si jí ale s klidem snáze udržíte, případně seženete jinou.

Že nevíte, co s partnerem? Nedělejte s ním nic, protože on může (a asi dělá) cokoliv, i věci, které se Vám nelíbí. Nejdříve dělejte věci, které Vám vyhovují, a pak teprve řešte, zda a co chcete jinak od ostatních. Mnohdy se přijde na to, že vlastně to není zase až tak velký rozdíl.

Že vám vadí, jak se vede politika? Tak to máte smůlu, to je věc, kterou bez aktivní účasti neovlivníte, tak se tím buď netrapte, nebo pro to něco aktivně udělejte.

Není na nájem, nejsou peníze na to či ono, atd.?? Vždy to trápí většinu lidí, ale ve chvíli, kdy sedím s partnerkou či přítelem, nebo jsem jen tak, pak bych tyto věci neměl řešit. Tyto chvíle nejsou určené pro všechny starosti, ale pro řešení toho, s čím se dá momentálně něco udělat. Neprobírejte toho víc, než je potřeba. Pokud je něco, s čím v tuto chvíli nemůžete nic dělat, tak to nechte ležet, dokud to nepůjde. Podívejte se na ty rostliny, sucho je trápí, až když přijde, ale jako lidé by protrápily celý život, protože ti vědí, že sucho by mohlo přijít a prostě jeho příchod očekávají.

Co fyzicky nebolí, to nemusí bolet!

Napsal uživatel Mirek

NEOČEKÁVEJTE, ŽE NĚCO PŘIJDE! Pokud si to „nevymodlíme“, tak to taky přijít nemusí. To jenom my stále očekáváme neočekávané.

Pamatujte si, **CO FYZICKY NEBOLÍ, TO NÁS BOLET NEMUSÍ!** Žádné trápení nestojí za to, abychom se jím zabývali více času, než je potřeba k jeho řešení. Mnoho starostí pochází z naší hlavy. Přebíráme to v hlavě, tlačíme před sebou, vracíme se k tomu, předjímáme cizí názory a očekáváme to nejhorší.

Ale nemusíme!!! Prostě nechte problémy na tu chvíli, až to budete moci řešit. Ptejte se na názory, nevnučujte své. A najednou zjistíte, že je svět kolem vás a ve vás klidnější, vyrovnanější. Že si déle uchováte svůj klid.

Ano, problémy přicházejí, tragédie se stávají, ale jak se dříve říkalo – odevzdejme se do rukou božích. Bůh netrestá, Bůh nám dává možnost projevit svou svobodnou vůli. A je naší vůlí, aby nás něco bolelo? Takže **CO FYZICKY NEBOLÍ, TO NÁS BOLET NEMUSÍ!** (A o i té fyzické bolesti bychom mohli také hodně polemizovat.:))